

Bubon

Po, 01/24/2011 - 12:01 — Mamatata.sk

Kde bolo, tam bolo, za siedmymi horami a siedmymi dolinami, v malej dedinke, nie väčšej ako bochník chleba, žila jedna chudobná žena.

Žena bývala v malej skromnej ošarpanej chalúpku. Okrem chalúčky mala žena poličko, na ktorom pestovala obilie. Ťo dopestovala, predávala v meste. Bol to hlavne perníkár, kto kúpval jej dobré a pekné obilie. Z neho piekol najvošavejšie perníčky, sladké ako med.

Tá žena mala synka. Nik mu inak nepovedal, ako Pavo. Pavko bol dobrý syn. V domčeku ťo to porobil i okolo polička sa krútil jedna radosť. Nemal žahký život. Od rána do mrku pomáhal mamke, ako len vládal, šaty mal trikrát poplátané a nemal ani jednu jedinú hračku.

Chlapča malo jeden veľký sen – veľký farebný bubon. Taký, ako má bubeniček v meste. Aj on by chcel byť bubeničkom: všetky dôležité správy by vybubnoval na dedinskom námestíčku. Určite by za to dostal nejaký ten peniaz a mamke tak pomohol. A v nedeľu by pre radosť bubnoval všetkým dobrým ľuďom na okolí.

Jedného dňa šla matka do mesta s obilím. Keď odchádzala, spýtala sa synčeka, čo by mu mala z mestského trhu priniesť. Synček sa zamyslel a povedal:

– Mamenka, ja mám len jediný sen – veľký bubon. Viem, že mi ho nemôžeš kúpiť, ale to je moja jediná túžba, a preto sa tým netráp. Nič iné nechcem. –

Syn mal pravdu a mamka vedela, že je to tak. Nebude moc? synčekovi kúpiť bubon. Peniaze, ktoré utíži v meste za obilie budú sotva stačiť na živobytie. Nebude moc? splníť túžbu svojho syna.

Smutná žena myslela na svojho synčeka po celú cestu domov, veďmi ju trápilo, že nemôže svojmu jedinému milovanému synčekovi kúpiť to, čo si tak veďmi želá. Prepadla ju taká tseša a žiať, že sa voľky-nevoľky rozplakala.

Ako tak kráľala smutná domov, slzy sa jej po lícach kotúľali, zazrela pri ceste sedieť malého ťudného starčeka. Mal štetinaté fúzy, dlhú bielu bradu a spod širokého klobúka mu vyňievali strapaté vlasy. Obľeňenú mal poplátanú kazajku. Sedel na veľkom balvane pri ceste, pri nohách mal zložený ošúchaný batoh a pomaly bafkal fajčku. Asi odpovoľoval na svojej púti.

– Prečo plačeš, dobrá žena? – spýtal sa starček a chudobná žena mu všetko porozprávala.

Cudzinec miľky poľoval, potom dlho rozmýšľal a napokon vytiahol z batoha prúťik a podal ho žene:

– Na, vezmi tento prúťik svojmu malému synkovi. Možno je prúťik obyľajný, ale možno je ľarovný. A možno mu spraví radosť a možno mu bubon priľanuje. –

– Ľakujem ti, dobrý ľloveňe, odovzdám synčekovi tvoj darček. Určite bude vedieť, čo s ním, – žena vzala prúťik a pobrala sa známou cestou domov.

Ešte sa však obrátila, lebo chcela zamávať malému starčekovi na pozdrav, ale starček, akoby sa pod zem prepadol.

[Chceme dieťa](#)

Doma dala mama Pavkovi prútik a porozprávala mu nezvyčajnú príhodu o ťudnom malom starťekovi. Synťek si prútik vzal, poťakoval a diho sa nať pozeral. Prútik nevyzeral zázraťný, bol to úplne obyťajný drevený prútik, no i tak si ho starostlivo schoval.

V nedeťu, keť všetci odpoťivali, vyšiel Pavka von, chcel sa porozhladnuť po okolí, možno sa trochu pohraťť, známych pozrieť. Vzal si prútik a šiel.

Ako sa tak prechádzal po dedine, na hornom konci zbadal pekárku, ako smutne sedí pri veťkej peci na dvore.

Pekárka pekáva v peci veťké pampúchy, pracilky a bochníky voťavého chleba. Každý, kto ide okolo jej domu, postojí, vdychuje vôťu ťerstvého peťiva a potom si nejaký ten pampúch kúpi.

Ale dnes sa pekárke nedarí. Nemôže vykresať ani iskríťku, ktorá by rozkúrila starú pec.

– Ukáťte tetka, pomôžem vám, – núka sa Pavko.

Chvíťu rozmýšťal, ako by iskru vykresal, keť tu zrazu sa na konci prútika objavilo malé svetielko – modrá iskra. Pavko priložil prútik k polenám v peci.

Na poťudovanie sa z pece zaťal kúdoťiť modrosivý dym a ohnik v peci sa rozohorel. Oťi tetky pekárky sa rozžiarili:

– Ach, chlapťe, tak sa vťždy natrápim, kým zapálím oheť v mojej piecke. –

– Dám vám tetka môj prútik, hádam vám bude na dobrej pomoci! –

Tetka pekárka bola šťastná, ťakovala chlapcovi za pomoc a za odmenu mu dala veťký okrúhly a voťavý bochník chleba.

Chlapec vzal chlieb a šiel ťalej svojou cestou.

Na trhovisku uvidel mladú ťenu, ťenu dedinského hrťiara. Okolo seba mala rozložené hlinené krťiacky: veťké i malé, maťované i jednoduché. V náruťi držala malé dieťa, ktoré jednodaj plakalo a nie a nie prestať.

Chlapec sa prístavil pri hrťiarovej ťene a spýtal sa:

– Preťo ten malý tak veťmi plaťe? –

– Och, synku, môj malý je hladný a my nemáme ťo úst poloťiť. – odpovedala hrťiarova ťena. Pavko pozrel na bochník, ktorý držal v rukách a podal ho ťene:

– Keť je tak, vezmite tento bochník. Je ťerstvý, ešte tepluťký, práve z pece vytiahnutý. –

Hrťiarka bola chlapcovi vťaťná a darovala mu veťký hmiec.

Pavko šiel ťalej a zanedlho prišiel k nieťke. Pri nieťke našiel ťenu – práťku, ktorá na nieťke prala prádlo. Jednodaj šomrala a lamentovala.

– Preťo toťko šomrete, tetka? –

– Mrcha je dnes deť! Rozbila sa mi misa na prádlo! Tak ju potrebujem! V ťom ja ťisté prádlo domov odnesiem? –

Chlapec vedel, ako pomôcť: nešťastej práťke.

– Tu máte môj veťký hmiec, – podal chlapec práťke hmiec, – vy ho potrebujete viac ako ja. –

– Och, ťakujem ti za tvoju pomoc! Tu ti dám za odmenu tento kabát, – povedala práťka a z kopy ťistého prádla vytiahla zamatový kabát. Kabát bol veťký, akurát na statného chlapa. Ale ťo tam po tom. Veť Pavko doť zaťas dorastie.

Idie chlapec ťalej, nesie kabát. Odlukuje. Na kopci stretne chlapíka, ktorý ťahal za sebou drobného koniťka. Chlapík bol chudý, priam vycivený, chudobný. Na nohách mal vyšliapané sandále, obleťené len spodky a cez plecía prehodené nieťo, ťo kedysi dávno bolo košeťou.

Chlapec podal chudákovi kabát:

– ?love?e, ve? ty vyzeráš ako handrár ošarpaný! Tu máš, ty potrebuješ kabát viac, ako ja, – povedal chlapec dobrosrde?ne.

Biedny chlapík si obliekol kabát.

– Och, ?akujem ti chlap?e. Kabát je pekný. V takom si isto ?oskoro aj dobrú prácu nájdem. A za kabát, tu máš, vezmi si koni?ka. Nemám ni? iné, ?im by som sa ti odv?a?il. Aj tak neviem, ?o s ním robi?, nemám ho ?im nak?mi?, nemám ho ako obria?i?. Postaraj sa dobre o koni?ka, chlap?e.–

Chlapec vzal za uzdu koni?ka a pobral sa ?alej. Ide, ide dolu dedinou, koni?ek za chlapcom cupká. Na konci dediny pride k dvoru a vo dvore – svadobná hostina. Ale ?o to? Celá svadba zvädnuto sedela kol svadobného stola, iba sváko –otec ženicha, nervózne chodil hore dolu po dvore frľal a nadáva, až sa dvor ozýval.

– A ?o je to za svadbu, nevrú a nevráživú? Muzika nevyhráva, družice netancujú, – pýta sa sváka Pavko.

– Ale, ?akáme na Lojza, mal dovies? konika, ?o mladý pár, cez svadobnú bránu prevezie. Ak sa tak nestane, svadba zle dopadne. Nuž teda ?akáme, ale Lojzo už hodnú chví?u mešká. –

– Tu máte, berte môjho koni?ka. Vám sa viac zide, ako mne, – odvetil chlapec a podaroval ženichovi koni?ka.

A ženich sa nevedel chlapcovi vyna?akova? a za ten svet ho nechcel pusti? zo svadby. A Pavko sa ani veru ve?mi nenáhlil. Celý ?as sedel pri svadobnej muzike – do pesni?iek si nôžkou taktovoľ. Ke? sa veselie blížilo ku koncu a Pavko sa poberal domov, ženich sa ho pýta: – Ako sa ti, chlap?e, môžem odv?a?i?? –

Pavko veru dlho nerozmýš?al:

– Bubon, dajte mi ve?ký svadobný bubon! –

– Ber si bubon! Veru, bude z teba dobrý muzikant, – podal ženich chlapcovi bubon.

Bubon bol ve?ký a trochu pri?ažký, ale Pavko aj tak bežal domov tak rýchlo, ako len vľádal. Už sa nevedel do?ka?, aby ukázal mamke, že ?udný malý star?ek mal pravdu. ?arovný príúik mu veru krásny bubon pri?aroval.

Slovní?ek-hovorní?ek:
Aký bol Pavko?

Rozlúskni úlohu:

Ako sa doszal k bubnu? Čo všetko daroval?

na motívy ľudovej rozprávky prerozprávala © Ľudmila Hrdináková
ilustrácie © Mária Malíková

[Naše dieťa](#)
[Mamička](#)
[Otecko](#)
[Starí rodičia](#)
[Rodina](#)

[Reklama](#)

[Kto sme](#)
[Kontakt](#)
[Mapa stránok](#)

- [FaceBook](#)
- [Twitter](#)
- [Rss](#)

© 2001 - 2011 Spoločnosť Impresa Art, s.r.o.
Všetky práva vyhradené.
[Privátna politika](#) | [Autorské práva](#)

ISSN 1336-2755

Informácie uvedené na www.mamatata.sk sú všeobecnej povahy. Otázky súvisiace so zdravím Vás a Vašich detí je preto potrebné konzultovať s lekárom.

created by [Bekosoft, s.r.o.](#)

Zdrojová URL: <http://www.mamatata.sk/node/449951>